

[Damsgaard.]

gøre, og den højtærede statsminister eller en anden højtærede minister vil sikkert kunne bekræfte, at det er hensigten, at det har man netop vilje til, men der skal jo altså være god vilje fra begge sider, for at et samarbejde kan komme i gang, jfr. igen finansudvalgets arbejde.

Med hensyn til den dagsorden, som er foreslået, vil jeg gerne på venstres vegne sige, at jeg i modsætning til hr. Poul Dam har megen tiltro til finanslovforslagets redelighed og også til, at der med visse korrektioner i årets løb vil blive god overensstemmelse med den udvikling, der kan ventes i dansk økonomi. Jeg mener altså, at finanslovforslaget er virkelighedstro og i god overensstemmelse med de hensigter, regeringen og regeringspartierne har for det kommende finansår. Af disse grunde — og jeg kunne godt nævnt flere tungtvejende grunde — må jeg absolut henstille, at man stemmer imod dette dagsordensforslag. Vi skal jo ikke have en provisorisk finanslov, der minder om Estrups tid, selv om det vel nok ikke har været modellen. Jeg fraråder at stemme for dette dagsordensforslag.

Grethe Philip: Hr. Lysholt Hansen var i sit indlæg inde på forskellige regneopstillinger, ud fra hvilke han konkluderede, at man måtte nærde den største betænkkelighed ved, om efterspørgslen kunne blive tilstrækkelig stor til, at vi kunne fastholde beskæftigelsen på et højt niveau.

Jeg deler ikke denne bekymring; jeg tror tværtimod, det er helt nødvendigt, at vi holder igen. Så sent som i går havde jeg lejlighed til at høre nationalbankdirektøren vurdere situationen ud fra de seneste tal, man har om valutabalancen, om de løbende poster på betalingsbalancen, og på det grundlag anlagde han en prognose, som jeg må anse for temmelig pessimistisk. Han mente, det så ud til, at situationen kunne blive omtrent lige så vanskelig i det kommende finansår som i det finansår, vi er ved at gå ud af. Efterspørgselspresset er overordentlig stort, og vi har meget brug for at tage noget af presset, sådan at vi kan få en bedre stilling i vore valutaforhold; og jeg tror, vi kan dæmpe dette pres, uden at det vil gå ud over beskæftigelsen.

Hr. Lysholt Hansen tog et enkelt spørgs-

mål frem, som jeg gerne vil knytte et par bemærkninger til, da det senere blev fulgt op af finansministeren; jeg tænker på spørgsmålet om indekskontrakter. Jeg forstod, at hr. Lysholt Hansen var noget betænkelig ved de oplysninger herom, vi havde fået i finansudvalget. Jeg vil gerne sige, at jeg deler disse betænkkeligheder. Det er jo muligt, som finansministeren sagde, at disse gunstige indekskontrakter har fremkaldt en vis ekstra opsparing, men sandt at sige er der jo ingen af os, der nogen sinde har været i stand til at beregne, hvor stor denne ekstra nettoopsparing er. Det har vi diskuteret mange gange, og ingen af os er i stand til at finde frem til disse tal, men personlig vurderer jeg nu ikke, at den bliver så umådelig stor. Men hvad der derimod er fuldstændig sikkert, er, at den gunstige stilling, som de mennesker, der har indekskontrakterne, bliver sat i og vil nyde godt af i de kommende år, er noget, som andre skatteborgere skal betale. Derfor synes jeg nu nok, at når vi engang skal til at overveje, om vi stadig væk vil tillade nyttegning af indekskontrakter, bør vi tænke os om en ekstra gang.

Hr. Sigsgaard var inde på spørgsmålet om byrdeudligningen, og jeg forstod, at han ligesom jeg var meget interesseret i, at vi snarlig kom i gang med en udvidet byrdeudligning. Hvor jeg derimod ikke er enig med hr. Sigsgaard, er, når han opstiller det som et mål, at beskattningen rundt omkring i kommunerne skal være lige. Nu kan man jo definere „lige“ på lidt forskellig måde, men jeg forstår det sådan, at den skal hvile med samme tyngde på skatteborgerne. Hvis det blev gennemført, ville det, så vidt jeg kan se, være ensbetydende med en fuldstændig afskaffelse af det kommunale selvstyre. Det er ikke noget, vi kan være enige i, og jeg mener også, at det ville være ganske i modstrid med de grundlæggende principper, vi har arbejdet ud fra både ved kommunalreformen og ved byrdefordelingsreformen.

Hr. Poul Dam mente ikke, finanslovforslaget harmonerede med de økonomiske planer, regeringen, efter hvad man bl. a. har fået indtryk af det på baggrund af den økonomiske årsoversigt, arbejder med. Jeg synes, man kan beklage, at årsoversigten først kommer her samtidig med debatten